

וכשהיא בשלמות באותו נהר שאוחזו בה, היא עולה להתעטר למעלה, ונהו סוד הפתוב (אסתר ב) ונהו הנערה באה אל המלך, ואז את כל אשר תאמר ינתן לה. ונהו סוד ברוך אתה, וצריך להתפונ בסוד הזה ולקשר את הרצון בסוד הזה.

י' אלהינו - זהו קשר ויחוד של המלך העליון למעלה. בזה, כשהנערה באה אל המלך, את כל אשר תאמר ינתן לה.

ואלהי אבותינו - זהו סוד האבות לברוך אותה. וזהו סוד אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. כמו שהנערה הזו לא נעזבת מהפתחונים, כך גם לא נעזבת מהאבות לעולמים. היא אחוזה בהם (לשמר אותם ולעטר אותה) לעטר אותה.

ומשום שהתברכה מכל אחד מהם, צריך להזכירה על כל אחד ואחד. ואחר כך יתפנסו כלם בחבור אחד (לחוף מעי אמא) ומתעטרים עמה. האל הגדול הגבור והנורא - הרי כלם כאחד לעלות למעלה בראשונה ממעלה למטה, ועכשו ממטה למעלה, להכליל אותם עמה. שכינן שאמר האל הגדול הגבור והנורא, כלם כלולים בה. ואז - אל עליון גומל חסדים טובים קונה הכל. ונהו כלל הכל.

וזכר חסדי אבות - שהשתהו עמה (שנמצאו כאחד) ונכנסו למעיה והתברכו שם. ואחר כך שורה אותם ומוציא אותם פשהם מתברכים מתוכה. ובאותה השתחויה שאומר ברוך אתה ה' מגן אברהם, כאן יוצאים כלם בכלל, שהרי בימין כלם מתברכים פראוי.

בא וראה, ההיכל השביעי הזה סוד המלך העליון, ומתעטרים בו

דאחיד בה, סלקא לאתעטרא לעילא, ודא איהו רזא דכתיב, (אסתר ב) ובזה הנערה באה אל המלך, וכדין את כל אשר תאמר ינתן לה. ודא איהו רזא ברוך אתה, ובעי לאתכוונא בהאי רזא, ולקשרא רעותא בהאי רזא.

י' אלהינו: דא איהו קשורא ויחודא דמלכא עלאה לעילא, בהאי, פד הנערה באה אל המלך את כל אשר תאמר ינתן לה.

ואלהי אבותינו: דא רזא דאבהן, לברכא לה. ודא איהו רזא, אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. כמה דהאי נערה לא אשתבכת מתפאי, הכי נמי לא אשתבכת מאבהן לעלמין. איהו אחידת בהון (נ"א לנטרא לון ולעטרא לה) לעטרא לה.

ובגין דאתברכא מפל חד מנהון, בעי לאדכרא לה על כל חד וחד. ולבתר יתפנשוין פלהו בחבורא חדא, (ס"א לנו מעי דאמא) ומתעטרי בהדה, האל הגדול הגבור והנורא, הא כלהו כחדא, לסלקא לעילא בקדמיתא מעילא לתתא והשתא מתתא לעילא. לאכללא לון בהדיה דכיין דאמר האל הגדול הגבור והנורא כלהו כלילן בה. וכדין, אל עליון גומל חסדים טובים קונה הכל. ודא כללא דכלא.

וזכר חסדי אבות, דאשתהו בהדה (דאשתבחון פחדא) ועאלו במעיה, ואתברכון תמן. ולבתר שארי לון ואפיק לון פד אינון אתברכאן מגוה. ובההיא השתחוואה דאמר ברוך אתה י' מגן אברהם, הקא נפקי כלהו בכללא, דהא בימינא כלהו מתברכאן פדקא חזי.

תא חזי, היכלא שביעאה דא, רזא דמלכא עלאה, אתעטר ביה ומתעטרן ביה אבהן

פְּדָקָא מְרִין, וְאֵתְפְּלִילוּ בֵּיהּ. וְעַד הַשְּׁתָּא
 אֵתְפְּלִילוּ, וּבְעֵי לְאַפְקָא לֹוֹן, אִיהוּ הֵיכְלָא דָּא,
 וְכַד אֶפִּיק לֹוֹן מְבָרְכָאן, (נ"א מתברכאן) בְּגִין הָאִי
 גַּעְרָה, פְּדִין אִיהִי אַחֲדַת בְּהוּ, בְּכָל אֵינֻון
 בְּרָכָאן. וְאַף עַל גַּב דְּהָא אֵתְפְּלִילוּ הֵיכְלִין
 בְּהֵיכְלִין, הַשְּׁתָּא אֵתְאַחֲדוּ בְּאֵינֻון בְּרָכָאן
 פְּחָדָא, וְכַד אָמַר מְלָךְ עֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן,
 פְּדִין אֶפִּיק לֹוֹן מְבָרְכָאן.

וְהָאִי, אִיהוּ חַד הֵיכְלָא שְׁבִיעָא, בְּרִזָּא דְשִׁמְא
 קְדִישָׁא עֲלָאָה, בּוּכ"ו. 'בְּרָכָה וְחֶסֶד
 'כַּח וּמִשְׁפָּט, פְּלָלָא רִזָּא (נ"א רזיא) וְרִזָּא דָּא,
 הוּא רִזָּא (ס"א דאיהי) דְּאֵהִי"ה פְּלָלָא דְכֻלָּא. בְּגִין
 דְּאֵלִין אֲתוּון פְּלָלָא דְכֻלָּא. בְּגִין דְּאֵלִין אֲתוּון,
 אֶפִּיקוּ אֵלִין (ס"א לין) דְּנִפְקוּ מִנֵּיהּ, פְּלָלָא
 דְּאַבְהֵן, וְדָא אִיהוּ דְּמִתְחַבְּרָא בְּהַדִּייהוּ,
 דְּאֶקְרִי בְּרָכָה.

בֵּינן דְּאָמַר בְּרוּךְ אַתָּה יי' מְגַן אַבְרָהָם, הָא
 אַחֲדַת בְּרָכָאן מִנֵּיהּ, בְּרִזָּא דְהֵיכְלָא
 חֲמִישָׁאָה אַהֲבָה, דְּאִיהוּ יְמִינָא, וְאִיהוּ
 חֲמִישָׁאָה, לְאַתְקִשְׂרָא בְּרַחֲמֵי דְּבְרָכָאן
 דִּימִינָא. וְהֵכִי אַצְטְרִיךְ, מְעִילָא לְתַתָּא
 לְאַתְבְּרָכָא. בְּקַדְמִיתָא אֵתְפְּלִילוּ הֵיכְלָא
 בְּהֵיכְלָא פְּדָקָא מְרִין, וְהַשְּׁתָּא נְטִילֵי בְּרָכָאן
 לְאַשְׁתַּכְּחָא אֵלִין מְקַדְמַת אֵלִין. וְאַף עַל גַּב
 דְּאִית דְּנְטִיל (ס"א דאתנטיל) בְּקַדְמִיתָא. בֵּינן
 דְּאַשְׁתַּכְּחוּ מִסְטְרָא דִּימִינָא בְּרָכָאן, בְּהֵיכְלָא
 חֲמִישָׁאָה שְׁאֵרִי לְאַחְדָּא.

וְלִבְתַּר בְּסֵטֵר שְׁמַלְא, בְּרִזָּא דָּא אַתָּה גְבוּר.
 וְהָאִי אִיהוּ חַבּוּרָא אַתָּה וְגְבוּר, תְּרִין
 דִּינִין. וְכִיּוֹן דְּאַתְמַשְׁכָּאן בְּרָכָאן, אֵתְפְּלִיל
 בְּרַחֲמֵי, וְאַשְׁתַּכַּח בְּהוּא סְטְרָא כֻלָּא כְּחָדָא,
 וְדָא הוּא מְחִיָּה מִתִּים סוּמָךְ נוֹפְלִים וְרוּפָא
 חוֹלִים וְכוּ'.

הָאֲבוֹת, כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנוּ, וְנִכְלְלוּ בוּ.
 וְעַד עַכְשָׁו נִכְלְלוּ, וְצְרִיף לְהוֹצִיא
 אוֹתָם הוּא הֵהִיכַל הַזֶּה,
 וְכַשְׁמוּצִיא אוֹתָם מְבָרְכִים
 (מתברכים) מִשׁוּם הַנְּעֲרָה הַזֹּו, אֲז
 הִיא אוֹחֲזַת בְּהֵם בְּכָל אוֹתָן
 הַבְּרָכוֹת. וְאַף עַל גַּב שְׁהִרִי נִכְלְלוּ
 הֵיכְלוֹת בְּהֵיכְלוֹת, עַכְשָׁו נֶאֱחָזוּ
 בְּאוֹתָן בְּרָכוֹת פְּאָחַד, וְכַשְׁאוּמַר
 מְלָךְ עֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן, אֲז
 מוֹצִיאָה אוֹתָם מְבָרְכִים.

וְזוּהוּ הֵיכַל אַחַד הַשְּׁבִיעִי בְּסוּד
 הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ הַעֲלִיּוֹן בּוּכ"ו,
 'בְּרָכָה וְחֶסֶד 'כַּח וּמִשְׁפָּט, הַכֵּל
 הַסוּד (שֶׁל סוּד), וְהַסוּד הַזֶּה הוּא
 הַסוּד (שְׁהִיא) שֶׁל אֵהִי"ה, הַכֵּל שֶׁל
 הַכֵּל. מִשׁוּם שְׁהָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ הֵן
 כֵּל שֶׁל הַכֵּל, מִשׁוּם שְׁהָאוֹתִיּוֹת
 הִלְלוּ הוֹצִיאוּ אֶת אֱלֹה (אוֹתָם)
 שְׁיִצְאוּ מִזֶּה, הַכֵּל שֶׁל הָאֲבוֹת,
 וְזוּהִי שְׁמִתְחַבְּרַת עִמּוֹ, שְׁנִקְרַאת
 בְּרָכָה.

בֵּינן שְׁאֲמַר בְּרוּךְ אַתָּה ה' מְגַן
 אַבְרָהָם, הִרִי הִיא אוֹחֲזַת בְּרָכוֹת
 מֵהֵם בְּסוּד הֵהִיכַל הַחֲמִישִׁי
 אַהֲבָה, שְׁהוּא יְמִין, וְהוּא חֲמִישִׁי,
 לְהַתְקַשֵּׁר בְּאַהֲבָה שֶׁל הַבְּרָכוֹת
 שֶׁל הַיְמִין. וְכַף צְרִיף, מִמְעַלָּה
 לְמַטָּה לְהַתְבָּרֵךְ. בְּרִאשׁוֹנָה נִכְלְלוּ
 הֵיכַל בְּהֵיכַל כְּפִי שְׁאֲמַרְנוּ, וְעַכְשָׁו
 נוֹטְלִים בְּרָכוֹת שְׁיִמְצְאוּ אֵלָה
 לְפָנָי אֵלָה. וְאַף עַל גַּב שְׁיֵשׁ מִי
 שְׁנוֹטֵל (שְׁנוֹטֵל) בְּרִאשׁוֹנָה, בֵּינן
 שְׁנִמְצְאוּ מִצַּד הַיְמִין בְּרָכוֹת,
 בְּהֵיכַל הַחֲמִישִׁי מִתְחִיל לְהַאֲחֹז.
 וְאַחַר כֵּן בְּצַד הַשְּׁמַאל, בְּסוּד זֶה
 אַתָּה גְבוּר. וְזוּהוּ חַבּוּר שֶׁל אַתָּה
 וְגְבוּר, שְׁנֵי דִינִים. וְכִיּוֹן
 שְׁנִמְשַׁכּוֹת הַבְּרָכוֹת, נִכְלְלֵי
 בְּרַחֲמִים, וְנִמְצָא בְּאוֹתוֹ הַצַּד הַכֵּל
 כְּפָחַד, וְזוּהוּ מְחִיָּה מִתִּים, סוּמָךְ
 נוֹפְלִים וְרוּפָא חוֹלִים וְכוּ'.